

Cântarea cântărilor

Cartea Cântarea cântărilor

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/08/2026 21:12:02

CAPITOLUL 1

Iubirea mirelui și a miresei

1:1 Cântarea cântărilor care este a lui Solomon.
 1:2 Să mă sărute cu sărutările gurii lui. Căci buni *sunt* sâniile mai mult decât vinul.
 1:3 Și aroma mirurilor tale *e* mai presus de toate miresmele; un parfum vărsat *e* numele tău; de aceea tinerele te-au iubit.
 1:4 M-au tras după tine, în aroma mirurilor tale vom alerga. M-a dus împăratul în cămăruța lui. Vom exulta și ne vom bucura în tine. Vom iubi sâniile tăi mai mult decât vinul. Rectitudinea te-a iubit.
 1:5 Neagră sunt și frumoasă, fiice ale Ierusalimului, precum corturile Chedarului, precum perdelele lui Solomon.
 1:6 nu vă uitați, că eu am fost înnegrită, căci m-a privit cu aversiune + soarele. Fiii mamei mele război au purtat asupra mea +. M-au pus păzitoare în vii, *dar* via mea, n-am păzit.
 1:7 Spune-mi, *o tu* pe care *îl* iubește sufletul meu, unde paști, unde *te* odihnești la amiază; ca nu cumva să devin ca una acoperită *cu un vâl* pe la turmele camarazilor tăi!
 1:8 Dacă nu știi +, tu cea frumoasă între femei, ieși tu însăși pe urmele + turmelor, și paște-ți iezii tăi pe la corturile păstorilor.
 1:9 Cu calul meu între carele lui faraon, te asemănăm eu, preaiubita mea.
 1:10 Cât de frumoși *sunt* obrajii tăi, ca ai turturelei, gâtul tău, ca niște lăntișoare.
 1:11 Reprezentări de aur vom face pentru tine, cu incrustații de argint.
 1:12 Până când împăratul în așternutul lui zace, nardul meu *își* dă aroma lui.
 1:13 O sticluță de balsam, *este* preaiubitul meu mie; între sâniile mei va înnopta.
 1:14 Un strugure din Cipru preaiubitul meu îmi *este*, în viile din En-Ghedî.
 1:15 Iată, esti frumoasă iubita mea; iată, ești frumoasă; ochii tăi, porumbei.

1:6 + sau: m-a privit de sus, cu dispreț

1:6 + cu război au mers peste mine

1:8 + lit. cunoști

1:8 + lit. călcăiele

1:16 Iată, ești frumos preaiubitul meu, și în adevăr splendid pe targa noastră umbrosă.

1:17 Grinzile caselor noastre, cedrii; incrustațiile tavanelor și pereților noștri, chiparoși.

CAPITOLUL 2

Dorul miresei după mirele ei

2:1 Eu, floare din câmpie, crin din văi.
 2:2 Ca un crin în mijlocul spinilor, așa *e* draga mea în mijlocul fetelor.
 2:3 Ca un măr între pomii pădurii, așa-*i* preaiubitul meu în mijlocul flăcăilor +. În umbra lui am poftit *să fiu*, și am șezut, și rodul lui, dulce în gâtul meu.
 2:4 Duceți-mă în casa vinului. Stabiliți + pentru mine iubirea.
 2:5 Susțineți-mă cu miruri. Zidiți- + mă cu mere, căci străpunsă de iubire-*s* eu.
 2:6 Stânga lui sub capul meu, și dreapta lui mă va îmbrățișa.
 2:7 Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, pe puterile și pe tăriile câmpului, nu suscitați, nu treziți iubirea până când va voi ea.

Timpul cântării

2:8 Glasul preaiubitului meu! Iată, astfel vine el sărind peste munți, săltând peste dealuri.
 2:9 Asemenea este preaiubitul meu căprioarei sau puiului cerbului. Iată, el se ține în spatele zidului nostru, adâncindu-și privirile prin fereastră, uitându-se printre gratii.
 2:10 Răspunde preaiubitul meu, și-mi spune, Ridică-te, vino iubita mea, frumoasa mea, porumbița mea.
 2:11 Căci iată, iarna trecu, ploaia se duse, a plecat la ea.
 2:12 Florile s-au ivit din pământ; vremea de plivit a venit; glasul turturicii se aude în pământul nostru.
 2:13 Smochinul a odrăslit smochinele lui verzi; viile înflorisc, își răspândesc aroma. Ridică-te, vino iubita mea, frumoasa mea, porumbița mea, și vino.
 2:14 Tu porumbița mea din scobitura stâncii, din proximitatea primul zid fortificat, arată-mi înfățișarea ta, și fă-mă să aud glasul tău. Fiindcă glasul tău *e* dezmiertător, și înfățișarea ta, splendidă.
 2:15 Prindeți-ne vulpile cele mici, care strică viile, căci viile noastre înfloresc.
 2:16 Preaiubitul meu *e* al meu, și eu a lui, cel ce paște printre crini.
 2:17 Până ce se răcorește ziua, și se duc umbrele, întoarce-te! Asemănă-te, preaiubitul meu, căpriorului sau puiului căprioarelor pe munții ce-ncercuiesc.

2:3 + fiilor

2:4 + dispuneți, pregătiți

2:5 + clădiți-mă, îngropați-mă

CAPITOLUL 3

Credincioșia miresei

3:1 În patul meu, în timpul nopților, am căutat pe cel pe care-l iubește sufletul meu, l-am căutat, și nu l-am găsit, l-am chemat, și nu m-a auzit.

3:2 Mă voi scula, deci, și voi da ocol prin cetate, prin piețe, și pe drumuri, și-/ voi căuta pe cel pe care îl iubește sufletul meu. L-am căutat, și nu l-am găsit.

3:3 M-au găsit cei ce supraveghează, cei ce dau ocol prin cetate. Oare pe cel pe care-l iubește sufletul meu l-au văzut?

3:4 Doar puțin a fost de când trecusem de ei, până ce am găsit pe cel pe care-l iubește sufletul meu. L-am luat, și nu l-am mai lăsat până când l-am adus în casa mamei mele, și în cămăruța celei ce m-a zămislit.

3:5 Vă conjur fiice ale Ierusalimului, pe puterile și pe țăriile câmpului, nu suscitați și *nu* treziți † iubirea până ce vrea ea.

Ziua veselei

3:6 Cine-*i* aceasta urcând din pustie precum coloane de fum, cădelnițând † smirnă și tămâie pură, din toate pulberile fine ale parfumierului de mir †.

3:7 Iată, targa lui Solomon, șaizeci de puternici în jurul ei, dintre puternicii lui Israel.

3:8 Fiecare ținând o sabie mare și lată, învățați la război; *fiecare* bărbat cu sabia lui la coapsa lui, datorită perplexității din timpul nopților.

3:9 Letică a făcut pentru sine împăratul Solomon din lemn din Liban.

3:10 Stâlpii ei *i*-a făcut din argint, și spătarul ei de aur, scărița ei de purpură; înăuntrul ei, pardosit cu piatră, iubire de la fiicele Ierusalimului.

3:11 Veniți și priviți, fiice ale Sionului, pe împăratul Solomon, la coroana cu care l-a încoronat mama lui în ziua nunții lui, și în ziua bucuriei inimii lui.

CAPITOLUL 4

Însușirile alese ale miresei

4:1 Iată, ești frumoasă iubita mea; iată, ești frumoasă. Ochii tăi, porumbei *privind* afară de sub vălul tău; revărsarea părului tău, ca o turmă de capre, care se ivesc din *muntele* Galaadului.

4:2 Dinții tăi *sunt* ca turmele ce se tund †, care suiră din scăldătoare, toate purtând gemeni în pânțece, și fără miei nefiind niciuna printre ele.

4:3 Ca o șuviță stacojie *sunt* buzele tale; și vorbirea ta, splendidă; precum coaja rodiei-*s* obrajii tăi, *ivindu-se* de sub vălul tău.

3:5 † acești doi termeni sunt folosiți în aceeași ordine în 1Co 6:14

3:6 † 62 oc, Exo 30:7, arzând tămâie

3:6 † 7 oc, Exo 30:25

4:2 † oilor

4:4 Ca turnul lui David *e* gâtul tău, cel zidit ca să fie o casă de arme; o mie de scuturi sunt atârinate în el, toate sulilele celor puternici.

4:5 Amândoi sâni tăi *sunt* ca doi pui gemeni de căprioară, care pasc printre crini.

4:6 Până ce se răcorește ziua, și se duc mișcându-se umbrele, voi merge eu însumi la muntele de smirnă, și la dealul tămâiei pure.

4:7 Pe de-a-ntregul frumoasă *ești* iubita mea, și cusur nu este în tine.

4:8 Vino aici din Liban, mireaso, vino aici din Liban. Vei veni și vei trece pe culmea Credinței, de vârful Seirului și Hermonului, de sălașurile leilor, de munții panterelor.

4:9 Ne-ai luat inima, sora mea, mireaso; ne-ai luat inima cu o singură privire † de-a ta, c-un singur șirag de la gâtul tău.

4:10 Cât de frumoși *sunt* sâni tăi, sora mea, mireaso. Cât de frumoși *sunt* sâni tăi, mai presus de vin, și mirosul hainelor tale mai presus de toate miresmele.

4:11 Miere picură buzele tale, mireaso. Miere și lapte-*s* sub limba ta; și aroma hainelor tale, precum aroma Libanului.

4:12 O grădină zăvorâtă *ești* sora mea, mireaso. Un izvor pecetluit.

4:13 Nurii † tăi *sunt* un paradis de rodii, cu rodul pomilor fructiferi, *cu* arbuști de henna, cu arbuști de nard;

4:14 nard și safran, trestie și scorțișoară, cu toate esențele † Libanului; smirnă, aloe, cu toate și cele mai alese miresme.

4:15 Izvor al grădinilor, fântână a apei vii, și scurgându-se din Liban.

4:16 Ridică-te crivățule! Și vino, austrule! și răcoriți grădina mea, și curgă † miresmele-mi.

CAPITOLUL 5

Mireasa aude glasul mirelui

5:1 Să coboare preaiubitul meu în grădina lui, și să mănânce rodul pomilor lui fructiferi. Am intrat în grădina mea, sora mea, mireaso. Am cules smirna mea, cu miresmele mele; am mâncat pâinea mea, cu mierea mea; am băut vinul meu, cu laptele meu. Mâncăți, iubiților, și beți; și îmbățați-vă preaiubiților.

5:2 Eu ațipesc, dar inima mea nu doarme. Glasul preaiubitului meu ciocănește la ușă, Deschide-mi sora mea iubita mea, porumba mea, perfecțiunea mea! Căci capul meu e plin de rouă, și cârlionții mei de picăturile nopții.

5:3 M-am dezbrăcat de cămașa mea; cum s-o îmbrac *din nou*? Mi-am spălat picioarele mele; cum să le întinez?

5:4 Preaiubitul meu trimise mâna lui prin deschizătură, și pânțelele meu se neliniști după el.

4:9 † lit. ochi

4:13 † apostolie, trimitere

4:14 † esențe de lemn

4:16 † să curgă miresmele mele

5:5 Eu m-am ridicat să deschid preaiubitului meu; mâinile mele picurau smirnă, degetele mele de smirnă erau pline, pe mânerile încuietorii.

5:6 Eu am deschis preaiubitului meu; preaiubitul meu plecase. Sufletul meu se sfârșea la cuvânt lui. L-am căutat, și nu l-am găsit; l-am chemat, și nu m-a auzit.

5:7 M-au găsit străjerii, cei ce dau ocol prin cetate. M-au lovit, m-au rănit, *mi-au* luat marama meu de pe mine străjerii de pe ziduri.

5:8 Vă conjur fiice ale Ierusalimului, pe puterile și pe țăriile câmpului, dacă *îl* găsiți pe preaiubitul meu, ce-i veți spune? Căci străpunsă de iubire eu sunt.

5:9 Ce *are* preaiubitul tău altfel decât alt preaiubit, *tu* cea frumoasă între femei? Ce *are* preaiubitul tău altfel decât alt preaiubit, ca astfel să ne conjuri?

5:10 Preaiubitul meu *e* alb și roșu ca focul, ales din miriade.

5:11 Capul lui, aur din Chefaz; cârlionții lui, ca brazii, negri precum corbul.

5:12 Ochii lui, ca niște porumbei lângă plinătatea apelor, scăldați în lapte, așezați lângă plinătatea apelor.

5:13 Obrajii lui, ca potire de miresme, odrăslind parfumuri †. Buzele lui, crini picurând smirnă plină.

5:14 Mâinile lui *sunt* giuvaiere de aur, pline *cu pietre* din Tars. Pântecele lui, *e* o tăbliță de scris din fildeș, pe o piatră de safir.

5:15 Pulpele lui, turnuri de marmură, întemeiate pe baze de aur. Înfrățirea lui *e* ca Libanul, ales ca cedrul.

5:16 Gâtul lui *e* dulceată, și el *e* pe de-a-ntregul de dorit. Acesta *e* preaiubitul meu, și acesta *e* iubitul meu, fiice ale Ierusalimului.

CAPITOLUL 6

Frumusețea miresei

6:1 Unde a plecat preaiubitul tău, *tu* cea frumoasă între femei? Încotro și-a îndreptat privirile preaiubitul tău? Căci *îl* vom căuta cu tine.

6:2 Preaiubitul meu coborî în grădina lui, în răzoarele miresmelor, să păstorească în grădini, și să strângă crini.

6:3 Eu, preaiubitului meu, și preaiubitul meu, mie, cel păstorind în crini.

6:4 Frumoasă ești, iubita mea, ca bunăvoința; splendidă ca Ierusalimul; năucitoare precum oștirile sub flamuri †.

6:5 Întoarce-ți ochii de la mine, căci ei mă stănesc. Revărsarea părului tău *este* ca niște turme de capre care urcă din *povârnișurile* Galaadului.

6:6 Dinții tăi *sunt* ca turmele ce se tund †, care se suiră din scâldătoare, toate purtând gemeni în pântece, și fără miei nefiind niciuna printre ele. Ca o șuviță stacojie *sunt* buzele tale; și vorbirea ta, splendidă.

5:13 † oc, Exo 30:25,35; 2Cr 16:14

6:4 † lit. cei așezați în rânduri de bătaie

6:6 † verb specific: tunderea oilor

6:7 Precum coaja rodiei-s obrazii tăi, *ivindu-se* de sub vălul tău.

6:8 Șaizeci sunt împărătesele, și optzeci țiitoarele, și tinere pentru care nu e număr.

6:9 Doar una este porumbița mea, desăvârșita mea. Una singură este ea la mama ei; cea aleasă este de cea care i-a dat naștere. Privesc la ea fetele, și o numesc fericită împărătesele, și țiitoarele și ele o vor lăuda.

6:10 Cine *e* aceasta, care se ivește ca zorile, splendidă ca luna, aleasă ca soarele, năucitoare precum oștirile sub flamuri.

6:11 În grădina nucilor coborâi, să mă uit la roadele *din valea* părâului; să văd dacă înflori via, *dacă* înmuguriră rodiile.

6:12 Fără să cunoască sufletul meu, m-au pus în carele lui Aminadab.

6:13 Întoarce-te, întoarce-te, Sulamita! Întoarce-te, întoarce-te, și vom privi la tine.

CAPITOLUL 7

Mirele vorbește miresei

7:1 Ce veți vedea la Sulamita? Ea vine ca o trupă de dansatori din tabere. Cât de plăcuți *sunt* pașii tăi în sandale, fiică a lui Nadab. Rotunjimile coapselor tale sunt asemenea lăntșoarelor lucrate de mâini de meșter.

7:2 Buricul tău, cupă arcuită, ne lipsindu-i vinul de cramă. Pântecele tău, stog de grâu îngrădit cu crini.

7:3 Amândoi sânii tăi *sunt* ca doi pui gemeni ai unei căprioare.

7:4 Gâtul tău *e* ca un turn de fildeș; ochii tăi *sunt* ca iazurile din Hesbon, *având* în porți fete multe. Nasul tău *e* precum turnul Libanului, veghind în fața Damascului.

7:5 Capul tău deasupra ta, precum Carmelul și coama † capului tău, ca purpura, împăratul fiind înălțuit în cârlionții ei.

7:6 Cât de frumoasă și cât de plăcută, iubito în desfătărilor tale.

7:7 Aceasta-*i* statura ta, asemenea palmierului, și sânii tăi asemenea ciorchinilor.

7:8 Zisei, voi urca în palmier, mă voi ține de înălțimile lui; și vor fi sânii tăi ca ciorchinii din vie, și aroma nasului tău, ca merele.

7:9 Și gura † ta, ca vinul cel bun, umblând -- *Către* Preaiubitul meu în mod direct, tocmai bun în ale mele buze și dinți.

7:10 Eu, a preaiubitului meu, și spre mine, întoarcerea lui.

7:11 Vino, preaiubitul meu! Să ieșim în câmp, să înnoptăm în sate.

7:12 Vom merge în zori în vii; ne vom uita dacă înflori vița; *dacă* înflori mugurul; *dacă* înfloriră rodiile. Acolo *îți* voi da sânii mei ție.

7:13 Mandragorele răspândesc aromă, și la ușile noastre, toate poamele † *de la cele* noi până la *cele* vechi. Preaiubitul meu, *le* păstrai pentru tine.

7:5 † SM, VBA: coșita

7:9 † lit: laringele, gâtul, organul vorbirii

7:13 † fructele pomilor

CAPITOLUL 8

Unirea mirelui și a miresei în iubire

8:1 Cine te va da, preaiubitul meu, sugaci † la sânii mamei mele? găsinde-te afară te-aș săruta, și da, nimeni nu m-ar defăima.

8:2 Te voi lua, te voi aduce în casa mamei mele, și în cămăruța celei ce m-a zămislit. Îți voi da să bei din vinul cel parfumat din scurgerea rodiilor mele.

8:3 Dreapta lui sub capul meu, și stânga lui mă va îmbrățișa.

8:4 Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, pe puterile și pe tăriile câmpului, nu stârniți, și nu treziți iubirea până când va voi ea.

8:5 Cine *e* aceasta urcând din pustie, sprijinindu-se pe preaiubitul ei? Sub măr te-am trezit. Acolo a fost în travaliu pentru tine mama ta. Acolo a fost ea în travaliu cu tine, dându-ți naștere.

8:6 Pune-mă ca o pecete pe inima ta, ca o pecete pe brațul tău. Căci tare ca moartea *e* iubirea; dură ca Hadesul *e* gelozia; vârtejurile ei *sunt* vârtejurile focului flăcărilor ei.

8:7 Apă multă nu va putea stinge iubirea, și râurile nu o vor învălui. Dacă ar da un bărbat toată existența lui din iubire, cu dispreț va fi el disprețuit.

8:8 Sora noastră mică *e*, și sâni nu are; ce vom face pentru sora noastră în ziua când va fi vorba despre ea.

8:9 Dacă un zid va fi ea, vom zidi pe ea creneluri de argint. Și dacă o poartă este ea, o vom circumscrie pe ea cu scândură de cedru.

8:10 Eu *sunt* un zid, și sânii mei, ca *niște* turnuri. Eu am fost în ochii lui ca una găsind pace.

8:11 O vie s-a făcut lui Solomon în Baal-Hamon. A dat via lui celor ce păzesc. Un bărbat va aduce pentru rodul ei o mie de arginți.

8:12 Via mea *e* a mea, înaintea mea. *Să fie* miile *de arginți ale* lui Solomon, și cele două sute ale celor ce păzesc rodul ei.

8:13 Tu cel ce șezi în grădini, camarazii sunt atenți la glasul tău. Să *îl* aud m-ai făcut.

8:14 Aleargă, preiubitul meu, și fi precum căprioara sau ca puiul cerbilor peste munții miresmelor.

8:1 † sugând